

VAN DE REDACTIE

Beste Noordwellenaren (en iedereen die buiten ons dorp de NoorderNieuwswelle kan inzien op Noordwelle.com of in de brievenbus krijgt).

Tja, als je dit leest is het alweer september. De "R" is weer in de maand. De meeste vakanties zijn voorbij.

Hopelijk heb je een fijne vakantie gehad ondanks het soms slechte weer. Iets leuks meegemaakt of misschien juist niet? Laat het ons weten. Kopij is altijd fijn te ontvangen.

Veel leesplezier weer!

NOORDERNIEUWSWELLE
Dorpskrant van Noordwelle

dorpskrantnnw@gmail.com

www.noordwelle.com

45ste jaargang

Verschijnt 6x per jaar

*Redactie: Marianne de Jonge, Kitty Heye, Trudy Groenleer
Juus Kreiken en Ineke v.d. Koogh*

Vormgeving: Leo Schults en Trudy Groenleer

Wist u dat

- Wij erg blij worden van kopij
- Er wel altijd gecensureerd wordt
- Wij 1 x per 2 maanden uitkomen
- dorpskrantnw@gmail.com ons mailadres is
- Handgeschreven kopij ook nog altijd welkom is
- Wij kopij voor het volgende nummer graag voor 10 oktober ontvangen
- Wij al onze adverteerders weer hartelijk bedanken voor een nieuw advertentiejaar
- Wij dankzij hun financiële bijdrage elke keer weer ons mooie krantje kunnen laten drukken
- Onze drukker als het goed is, weer terug is van een welverdiende vakantie
- Wij trots kunnen zijn op ons mooie dorpshuis
- Dit vooral in de maand juni veel verhuurd was
- Er een paar dagen een groep van ruim 60 mensen vergaderd heeft
- Er toen vele vrijwilligers de handen uit de mouwen hebben gestoken
- Er toen vele complimenten waren voor ons mooie en gezellige dorpshuis
- Er ook weer veel vrijwilligers actief waren bij de jaarlijkse barbecue
- Er toen maar liefst 82 mensen aanschoven
- Er weer genoten is van een prima maaltijd
- De heerlijke salades van onze Conny ook weer erg in trek waren
- Zij deze elk jaar weer helemaal alleen klaarmaakt
- Juus dan die dag absoluut niet in de keuken mag komen
- Hij zich daar gelukkig rustig in schikt
- De Dam tot Damwandeling 3 deelnemers had

- Deze alle drie wel volop genoten hebben van een prachtige strandwandeling
- Het bijzonder rustig was voor een zondagmorgen in de drukke augustusmaand
- Er genoten is van prachtige luchten en vergezichten, zeehonden, een mooi maar helaas dode jan van gent, heerlijke koffie met appeltaart etc.

De Agenda

- Eerste vrijdag van de maand: Snekvond
- Derde vrijdag van de maand (20:45): DDaames
- Laatste dinsdag van de maand: Tafelen
- Laatste zaterdag van de maand (17.00 uur): Heeren
- Iedere eerste dinsdag van de maand koffie/bieb uurtje van 10 tot 11 uur
- Om de week op de woensdagavond Klaverjassen inloop 19.00 uur (zomerstop tot oktober)
- Iedere woensdag vesper 17:00 - 17:30 uur meditatief zingen (opgave niet nodig) (18:00 – 18:30) en/of maaltijd (18:30) in de kerk zie: www.kloosterwelle.nl

Dankwoord

Alles blijft
 Alles gaat voorbij
 Alles blijft voorbij gaan

Het is stil, zo zonder Henk...we wisten allemaal dat het afscheid er aan zat te komen en toch is het altijd onverwacht. Veel verdriet maar ook opgelucht dat na een lange tijd van zorgen en ziek zijn, Henk nu verlost is van die zorgen en pijn. Alles is gegaan zoals hij voor ogen had, gewoon thuis bij zijn maatje Marlowe blijven.....In de stad had dit waarschijnlijk anders uitgedrukt maar in een dorp als Noordwelle, tja da`s een ander verhaal.

Henk is de laatste jaren ontzettend geholpen bij de dingen van de dag in een verslechterende situatie. De mensen om hem heen hebben met hun aanwezigheid, liefde, hulp en zorg de zware tijden voor Henk en maatje Marlowe dragelijk gemaakt. Uiteindelijk is de zeldzaam mooie uitvaart met alle gemeente woorden, paard en wagen, vlaggen en een borrel een passend sluitstuk geweest zoals Henk het zelf voor ogen had.

Onze onmetelijk grote dank, ook namens Henk zelf, gaat uit naar dorpsbewoners, Allévo verzorgers, mensen van het Hospice, Janine van Uitvaartverzorging Schouwen Duiveland en alle, alle lieve mensen die het voor Henk mogelijk hebben gemaakt een goed leven en een waardig einde te beleven. Dank jullie wel,

Mariette en Marcel

Herinnering aan Henk Romeijn

Wij, Ine de Klijne en Ernestiene van Doorn, verblijven al ruim 20 jaar met regelmaat op het terrein van Peter en Amanda Hoogenboom aan de Wellandweg.

In de voorafgaande jaren maakten wij kennis met Henk die daar zijn hond uitliet.

Het begon met een praatje en gaandeweg ontwikkelde zich een gezellig contact en leefden wij mee met zijn ups en downs betreffende zijn gezondheid.

Vanaf het begin van dit jaar namen de downs toe.

Wij hebben waargenomen dat heel gestaag dorpsgenoten om Henk en Marlowe heen gingen staan en hen bijstonden in noodzakelijke behoeften en gezelligheid.

Wij mochten getuigen zijn wat dat met Henk deed.

Een warm bad waar hij zich in wentelde.

Henk was ook een realist en was niet bang om dood te gaan.

Hij gaf wel te kennen: ik kan het leven nog niet loslaten omdat ik een aantal mensen en Marlowe om me heen heb waar ik veel van hou!

Uiteindelijk is het Henk gelukt om op 23 juni het leven los te laten.

Met dit schrijven willen wij niet alleen Henk memoreren maar ook de mensen complimenteren die met alle inzet en zorgzaamheid in wat voor vorm dan ook Henk liefdevol hebben bijgestaan. Wij weten van Henk dat hij heel dankbaar was met zo'n liefdevolle kring om hem heen.

Dank daarvoor!

Henk was een eigenzinnige, geestige persoon en nog veel meer. Hij zal gemist worden.

Wij nemen Henk mee in ons hart en gedachten.

Ine en Ernestine

Het vervolg, Pelgrimsreis van Maastricht naar Rome 3 e etappe, deel 2

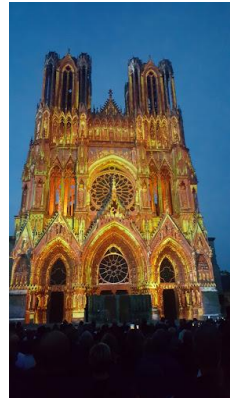
De volgende dag wilde we vroeg op pad, we mochten bij de nonnen thee en oploskoffie gebruiken en werden tot de deur toe uitgeleide gedaan door zuster Bernadette en zuster Frederica en kregen een bidprentje mee en een kloosteransichtkaart en veel lieve woorden. Het was al met al weer een bijzondere ervaring.

Buitengekomen, stortregen! Gauw de kathedraal in en op de banken de rugtassen uitpakkt om de regenkleding te pakken en aan te trekken.

(Waar een kerk al niet goed voor is).

Gelijk maar van de gelegenheid gebruik gemaakt om kathedraal Notre Dame te bewonderen. Het is een prachtig gotisch monument. Een hoog gebouw, wat de hemel op aarde moet symboliseren. Er zijn prachtig gekleurde gebrandschilderde ramen en wel 2300 beelden.

Na wat fourage aangekocht te hebben de stad weer uit, richting kanalen voor een wandeling van 25 km naar Trèpail.

Het eerste stuk weer langs Canal de l`Aisne à la Marne, (58km lang in totaal) waar het pad goed gebruikt werd door joggers, fietsers en hardlopers. Ook lange roeiboten met fanatieke peddelteams op het water. Genoeg te zien! Veel bruggen en sluizen, die de kapiteins van de boten zelf kunnen bedienen. Na de kanalen, door de heuvels van het Montagne de Reims, een bos en later door de champagne wijngaarden. Trèpail is een echt champagnedorp.

Op elke hoek van de straat staan wegwijzers naar de bekende champagnehuizen. Hier is generatie na generatie een ware champagnecultuur ontstaan. De chardonnay-druif heeft een voorkeur voor kalkhoudende bodems en die vind je in dit gebied. De wijngaarden zelf vonden we maar saai, alle wijnstokken dezelfde kant uit en op dezelfde wijze kort gesnoeid. Opvallend, er staan nog enkele oude huizen die vroeger uit kleigrond, stro en eikenhout werden opgetrokken vakwerkconstructies, omdat steen als bouw materiaal hier lang zeldzaam was,

Wij gingen op zoek naar Vivianne, waar we zouden overnachten. Ons telefoontje bleef onbeantwoord. Op het adres, aangebeld en aangeklopt, alle luiken dicht, het zag er verlaten uit. Stukje verder in de straat aan een buurvrouw gevraagd, of zij wist waarom ze er niet was. Even later ging een deur open en kwam toch Vivianne tevoorschijn. Wij opgelucht naar haar toe! Ze verwachtte ons wel, maar kon niet terugbellen want ze wist niet hoe dat moest, omdat ze net een nieuwe telefoon gekregen had.

Ze vond het leuk om ons te ontvangen, maakte lekker eten klaar en trok een flesje champagne open. Bijzonder, en heel lekker! Zij leefde altijd achter gesloten luiken, had een kaarsje aan en er brandde een open haard.

Tijdens het eten kraakte een deur, en kwam een poes uit de buffetkast gewandeld. Het bleek dat de poes daar een nest met jongen had. Het was jammer genoeg heel lastig om haar te verstaan. Zij had geen gebit of weinig tanden meer in haar mond en praatte ook nog eens heel snel. Marianne, die de Franse taal meestal wel begreep had het deze keer heel moeilijk om er iets van te vertalen.

De volgende dag verder door het departement Marne, 25,2 km, richting Châlons-en-Champagne, een dalende etappe door enkele hooggelegen dorpen en wijngaarden. In Condé sur Marne vonden we een bakker met vers belegd stokbrood, heerlijke croissants en tot onze grote vreugde, lekker verse koffie! Rugtassen af en even genieten! In de middag raakten we toch een keer van ons pad af. Er was even geen internetverbinding, GPX-viewer stopte en Google werkte ook niet goed meer. Het dorp nog maar een keer in de rondte. Wij zagen wat mensen uit een bospad komen, misschien het pad wat wij zochten?

We kwamen er niet helemaal uit, zij wandelden met coördinaten, helaas, zover zijn wij nog niet. Toch maar het pad in, verder dalend door een bos zagen we in de verte een dorp liggen en kwamen we ook wat richtingaanwijzers tegen! Gelukkig de goede richting. Nu nog onze slaapplek zien te regelen. Een pelgrim verblijf was al vol, het andere gaf geen gehoor. We hadden

nog het adres van Auberge de Jeunesse. Altijd goed als je niets anders kunt vinden, echter toen we daar kwamen bleek het gesloten te zijn. Misschien nog te vroeg in het seizoen? Google Map, de hotels ter plaatse ingetikt. Dat werkt, met de prijsindicaties erbij. Hotel de Cité?

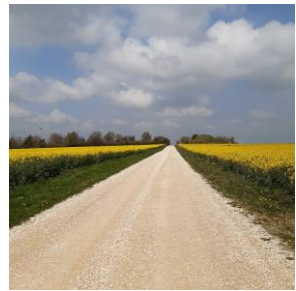
Ja bellen maar, Aangemeld! We waren welkom, maar een vreemd geluid en verbinding verbroken, wat raar. We vonden het adres vrij snel. De gastvrouw keek vreemd op toen wij vertelden dat we gebeld hadden. Zij had geen telefoontje van ons ontvangen, en wilde precies alles weten hoe dat gegaan was.

Ze vroeg meteen of we geld betaald hadden, nee dat gelukkig niet! Ze vertelde dat er soms mensen de dupe werden van valse adressen, of telefoonnummers. Alles verder prima daar, we konden slapen douchen met petit dejeuner inbegrepen. Later vertelde ze ons nog dat wij geluk hadden, zij was toevallig vandaag aanwezig. Er waren nog 2 gasten gekomen, maar het hotel stond eigenlijk op de nominatie om gesloten te worden.

`s-Avonds een paar straten verder een prima pizzeria gevonden, lekker gegeten en op Vader Jacob geproost, het moet haast wel zo wezen dat hij een beetje naar zijn pelgrimskinderen omkijkt, toen we alle gebeurtenissen van de dag nog even bespraken!

Samen ook maar even in beraad, de laatste dagtrip van onze reis had een lengte van 37km. Dat vonden we te gortig. We zochten naar een alternatief, en ja het plaatsje Coole op 23 km afstand, had een pelgrimsadres. Dus snel beslist. Vol goede moed gingen we de andere dag op pad. In de voetsporen van Romeinse heerlegers en duizenden pelgrims gaat deze dagtrip over een Romeinse weg de Via Agrippa.

De romantische ideeën die wij over deze weg hadden vervlogen heel snel. Het is een kaarsrechte grindweg, waar we 17 km op gelopen hebben. Dwars door het vlakke en soms golvende agrarische landschap, soms oplichtend door het bloeiende koolzaad. Het einde was heel lang niet in zicht. Dus maar wat meer een stop inlassen, tas af en armen zwaaien.

Vlak voor het riviertje La Coole moesten we een pad inslaan. Ondertussen kwamen donkere wolken dichterbij en begon het te rommelen. Het tempo nog maar even opgeschroefd, want we waren bijna bij ons pelgrimsadres in Coole.

Een paar harde donderslagen, de eerste druppels vielen en we waren net op tijd voor de bui bij de familie aangeland. En leuk, zij stonden ons op te wachten ze hadden ons met de auto willen halen. Heel lief! We hadden een gezellige avond daar, er werd heel wat afgekletst, want zij waren al 25 jaar lang een opvangadres. Om 10 uur moesten we echt naar bed want het was al met al een behoorlijk inspannende dag geweest.

Morgen de laatste 14 km.

Le petit dejeuner was ook weer super bij deze familie. Eigengemaakte jams en vruchtensappen, verse koffie en broodjes, het kon niet op. Ondertussen bekeken we hun gastenboeken met verhalen van pelgrims die in al die afgelopen jaren langs waren geweest.

Grappig was, de auteur van het boekje die onze reis heeft samengesteld, Ben Teunissen, had ook een stukje geschreven in het gastenboek en er een tekening bij gemaakt.

Ons laatste dorp en tevens einde van deze wandelvakantie was Le Meix-Tiercelin.

Bij de kerk gingen we heerlijk in het zonnetje wachten op onze trouwe fan, Hans, een rit voor hem van 2 uur. Toen we 8 dagen geleden weggebracht werden was het maar een half uurtje!

We hebben deze keer bijna 190 km afgelegd en zijn weer een stukje dichterbij Rome gekomen!

Gerda en Marianne

BBQ Noordwelle 8 juli 2023

Het is prachtig weer in Noordwelle. Diverse parasols en een partytent beschermen ons tegen de zon. Overal zijn gezellige zitjes.

Terwijl de koks achter de BBQ en de Green Eggs hun uiterste best doen om voor ons lekker eten te bereiden. Er is een keuze tussen vlees en vegetarisch. Daarnaast hebben vrijwilligers thuis hele lekkere salades gemaakt. Wat een werk!

Het vlees komt van de Vleesboerderij Boot, de spareribs hebben de mannen van de Green Eggs zelf gekocht en heerlijk gemarineerd.

Het vegetarische eten is home made.

Op een gegeven moment wordt het spannend of de regen "roet in het eten gaat gooien". Heel bijzonder. Eventjes regen precies op de Ingridstraat. De bui schampt langs ons. Hoe bedoel je een plaatselijke bui.

Wat genieten we van het 82-koppige gezelschap, het lekkere eten en de koele drankjes. Er is zelfs een toetje. Het blijft nog lang gezellig op het terras nadat de binnen stoelen weer naar binnen waren verhuisd.

Vorbereiders, Opbouwers, Koks, Salademakers, Barmedewerk(st)ers, Bereiders Vegetarisch, Opruimers en Schoonmakers... Iedereen bedankt!!

Het was een zeer geslaagde BBQ

Kitty

De Heeren gaan weer vergaderen

De vergaderingen van de Heeren gaan vanaf eind september weer van start. De vorm van de vergadering gaat wel iets veranderen omdat de animo op de vrijdagavond terugloopt willen we een andere opzet proberen.

Zaterdag 30 september aanvang 17.00 uur . We eten om 18.00 uur een kleinigheidje uit de big bastard, de frituur of de mosselpan en vergaderen dan tot half de avond.

We starten dit keer op laatste zaterdag van de maand maar zou b.v ook op de laatste vrijdag kunnen zijn. De vergadering zal het uitwijzen.

Tot zaterdag 30 september, 17.00 uur

Hans S

De belevenissen van een marktkoopvrouw

Iedere woensdag in juli en augustus houdt Kloet Evenementen een grote vlooiën/brocante markt in Zierikzee. Het is ieder jaar weer spannend of je in aanmerking komt voor een plaats. Het gaat op inschrijving.

De auto kan achter de kraam, wel zo handig. Alles bij de hand. Dit seizoen werd de eerste markt geannuleerd vanwege code oranje. Het weer speelt een belangrijke rol. Heb je zeil nodig i.v.m. regen, wind of felle zon. Het geeft altijd een gezonde spanning, hoe de dag zal verlopen.

Iedere keer een ander publiek, komen er kijkers of kopers. Je wilt allemaal een graantje meepikken. Veel standhouders staan er al jaren, krijgen een band en er is humor

Gehoord: Woensdag 9 augustus werd mijn buurvrouw geïnterviewd door 2 dames van de "Wereldregio". Komt een andere standhouder "voor welke krant"? Antwoord: voor het Eindhovens dagblad. Hilariteit alom. Zo komen we de dag wel door.

Ineke

EEN BOEK OM TE LEZEN

HET SCHAARSE LICHT SCHRIJFSTER NINO HARATISCHWILI

Dit boek over een vriendschap van 4 jonge meisjes in het post-Sovjet Georgië heeft mij zeer geraakt.

Na de onafhankelijkheid breekt er chaos uit in de jonge Georgische staat. In de hoofdstad Tbilisi sluiten eind jaren tachtig 4 meisjes vriendschap.

De naar vrijheid hunkerende Dina, de intelligente Ira, de romantische Nene (een nichtje van de machtigste crimineel van de stad) en de gevoelige Keto (de vertelster).

De schrijfster vertelt over een verloren land, een verloren generatie, een revolutie die haar eigen kinderen doodt, over liefde en verraad en diepe vriendschap tussen 4 vrouwen.

Een bijzonder aangrijpend boek waarvan ik wilde dat er geen eind aan zou komen. Zelden heb ik het zo jammer gevonden dat een boek uit was !

Marianne

Extra activiteiten Open Monumentendag

Op zaterdag 9 september is het weer landelijke Open Monumentendag. Het thema is dit jaar cultureel erfgoed. "Levende tradities" dus. De dorpskerk heeft wat dat betreft heel wat ontwikkelingen gekend. Zondagse kerkdiensten zijn er nu nauwelijks meer, maar Kloosterwelle biedt sinds 2014 een breed spiritueel alternatief. Op 9 september worden extra activiteiten georganiseerd op de thuislocatie van Kloosterwelle: in de Corneliuskerk middenin ons dorpje. Vrijwilligers namens Kloosterwelle laten die dag actief het verleden en heden van de kerk- en kloostertraditie zien. Van 10.00 tot 17.00 uur is iedereen welkom om o.a. het gebouw te bekijken en vragen te stellen, maar er zijn ook diverse (gratis) activiteiten:

11.00 tot 12.00 uur: Presentatie met als titel "Rondom de Corneliuskerk" door Henk Dalebout (amateur-historicus, geboren in Noordwelle). Hij zal van alles vertellen, maar kan ook uw vragen beantwoorden over de historie van Noordwelle en omgeving. Onlangs kwam ook nog zijn boek "Kloosterrijk Schouwen" uit.

13.00-14.00 uur: Live concert door John Verwijs, Hetty en Bruce Kuhn.

15.00 tot 15.45 uur: Meditatief zingen onder leiding van Frans Meulendijks. Deelnemers staan verspreid door de kerkrimte, zingen samen met gesloten ogen, in een rustig een herhalende, korte tekst. De kerk (het gebouw) zingt dan als het ware mee, door de bijzondere akoestiek.

Bezoekers krijgen korte uitleg, kunnen aanwezig zijn, kijken en luisteren, maar mogen ook actief mee (proberen te) zingen.

Graag op tijd aanwezig zijn, vanwege uitleg en afstemming, vóórdat om 15.00 uur het zingen begint.

Op deze dag organiseert Vereniging Stad & Lande ook een gratis monumentenfietstocht door de Westhoek van Schouwen (Noordwelle, Renesse, Burgh-Haamstede) en daarom staat van 10.00 tot 12.00 uur ook een kraam in Noordwelle, waar ieder

kwartier een toelichting over ons dorpje wordt gegeven. Die dag is er veel meer te doen, maar bovenstaande is echt wat nieuws. Loop gerust even binnen! Laten we trots zijn op de vrijwilligers die dit alles verzorgen.

Vriendelijke groet,

Isabel Jonker

Even voorstellen

Na bijna een jaar geleden naar Noordwelle te zijn verhuisd is het de hoogste tijd om ons voor te stellen.

Wij zijn Annet en Wim Roozenbeek en we wonen aan de Ingridstraat op nummer 4. Wij hebben het huis gekocht van Janny en Rinus Dooge.

Wij zijn allebei in Zeeland geboren, Annet in Zierikzee en Wim in Vlissingen. Annet is eerst in Goes en daarna in Bergen op Zoom gaan wonen, waar ze de opleiding tot A-verpleegkundige heeft gevolgd.

Wim is al op eenjarige leeftijd uit Zeeland vertrokken en opgegroeid in Epe. Na zijn opleiding HTS-Weg- en Waterbouwkunde is hij al snel in Noord-Holland komen te werken.

Eerst bij de Landinrichtingsdienst en daarna bij de Noord-Hollandse recreatieschappen als projectleider.

In 1991 zijn wij getrouwd en in Haarlem gaan wonen. Vanaf 1994 hebben wij in Velsbroek gewoond, vlakbij Haarlem. Wij hebben drie zonen. De oudste woont in Haarlem en de twee jongsten wonen nog in ons "oude" huis in Velsbroek.

Omdat wij allebei nog werken, zijn wij nog drie dagen "te gast" bij onze zonen in Velsbroek. Op maandag en vrijdag werkt Wim vanuit huis in Noordwelle.

Het is altijd onze wens geweest om in Zeeland te gaan wonen, maar het zag er naar uit dat wij zouden moeten wachten totdat we met pensioen zouden zijn. Dankzij corona is thuiswerken mogelijk geworden, zodat de gelegenheid kwam om al eerder een huis in

Zeeland te zoeken. Omdat onze zonen voorlopig in Velsbroek blijven wonen kwam de combinatie van wonen in Zeeland en werken in Noord-Holland in beeld.

Na een half jaar zoeken vonden wij onze nieuwe plek in Noordwelle. In augustus kregen we de sleutel en in oktober zijn wij er officieel gaan wonen. Wij hebben het heel erg naar onze zin hier. In het begin voelde het als vakantie, ook omdat wij elke week drie dagen in Velsbroek zijn. Het terugkomen op donderdagavonden is altijd weer een feest, maar op de maandagavonden, als we naar Velsbroek moeten, zijn we minder vrolijk!

Wanneer we de kans krijgen "spijbelen" we van ons werk, zodat we langer in Noordwelle kunnen blijven.

Langzamerhand leren we de mensen in Noordwelle te (her)kennen en van sommigen de namen te onthouden. De omgeving kenden we al van de ontelbare vakanties die we in Zeeland en op Schouwen hebben doorgebracht, maar toch komen we regelmatig nieuwe mooie plekken tegen.

We weten nog niet wanneer we zullen stoppen met werken en niet meer door de weeks terug hoeven naar Velsbroek. We weten wel dat we naar dat moment uitkijken: Noordwelle is de plek waar wij willen zijn!

Annet en Wim

Schilderworkshop "Dikke Heeren"

o.l.v. Els Vrijdag.

Groot succes, nogmaals dank!

